

JAN KLECANDA:

MALOMĚSTSKÝ APOŠTOL.

KUS HISTORIE Z MALÉHO MĚSTEČKA

Paní Tereza poděšeně přiskočila, jakoby vlastním tělem krytí chtěla ohrožené skleněné nádoby. Ale tak dalece se Blažej přece pamatoval, aby věděl, že skleněné láhve a kalíšky nesnesly by tak statečné projevy jeho vzteku jako plechové míry. "Pánbůh s námi!" vydechla konečně paní Tereza. "Prosím tě, takhle jdeš od slova božího?" "Od slova božího!" vycedil Blažej hněvivě skrze zuby. "To bylo dnes pěkné slovo boží! Byl bych utekl, ale báš jsem se, aby na mne neukazovali: Vidíte, že je z nich! Z těch travičků, z těch, kteří hubí duši i tělo, kteří ruší mír v rodinách a odcházejí dorost pro kriminály!" "Blažej, pamatuj se přece! — Tyť mluvíš dnes zrovna nějak z cesty!" napomínala paní Tereza. "Mluvíš, jak jsem to z kazatelny slyšel! To máš to dnešní slovo boží, abys přece také něco užila. Však jsi tím také trochu vinná! Takhle mi oplátili, že jsem jim nepřistoupil k záložně. Jako na pranýři jsem tam celou tu dobu seděl —"

...když se byla již vše dozvěděla. "Pěkně bych byla všecko klidně vyslechla, šla pak pěkně se soustředí, kývala hlavou a říkala byh; svatá pravda, všecko, co velebný pán kázal! — Nikdo by si ani netroufal myslet také na tebe, a všecko bylo by zůstalo jen na těch dvou!" Blažej vyvalil na ženu udivené oči. Bylo patrné, že v tom okamžiku ji obdivuje a sebe obviňuje, proč že jeho to nenapadlo. Však tím uznáním také hned smířil svou polovici a paní Tereza, zanechavši zbytečného již kázání, obrátila se s celým svým vztekem proti Václavovi. Kdežto Blažej počal se již uklidňovati, jí začala se celá věc v hlavě rozkládat. "A prosím tě, slovože boží," vybuchla trpce na muže. "Jak my k tomuhle přijdeme, abychom byli před celým městem zlostnější? Ale to všecko spískal jen on a zase on, protože ho ta — jen proti nám štvře, aby mezi námi nebylo pokoje! Ale jestli si to ty dáš líbit, já ne — já ne!" "Líbit — nelíbit! Co má člověk dělat? Mám si dobnouti na faráře, když mne ani nejmenoval? Či na koho jiného? Pál města bych musil vypálit, kdybych se chtěl pomstít všem, kdo se mi při kázání do očí smál." "Ale tak mi jen řekni, co jsme kdy zlého udělali," rozčilovala se stále více paní Tereza, "aby se po nás smílo prstem ukazovat?" "Slyšela's přece? Prodáváme kořalku — otravujeme lid!" "A tatínek ji neprodával? Na něho to nepadlo?" "Ani hlavy nezvedl po kazatelně a když po kostele se lidé rozházeli, hleděl se mi vyhnouti pohledem —"

"Eh, ostuda to je, ostuda! Neměl jsem ji tam dovolit!" vyčetl si v sladkém sebeklamu, že také jeho vůle v tomto domě něco platí. A pohovíván, nechtěje dle vytknutí při-hodu paní Terezy, zavřel krám. XIX. Ubohý farář Vorel ani netušil, co zla způsobil svým kázáním, od něhož sliboval si tak mnoho dobrého. V první chvíli z posluhačstva nikoho ani nenapadlo, aby jeho borlení proti kořalkám moru a jeho šifitellum vztahoval na jiného než na Krause a Sachslu. Pravda, že u Jarolínků od nepaměti, jako v každém maloměstském kupcovském krámu prodávali též kořalku, ale ta byla zde jen tak pro případy nemoci, jež se tehdy ve mnohých případech léčily různými druhy jhovin, na křtiny a jiné rodinné vlastnosti, jež bez nějaké té sladké líkěrky se neobešly, v krámu samém však byla kořalka jen tak na zavdanou sousedu neb sousedce, jež z venkova přišla do města obstarat svůj nákup. Mladý Jarolínek, přes všecko svou hamiznou zistnost přece jen příliš dbal dobré pověsti svého jména a starých tradic obchodu, a nikdy nezneužíval kořalky ani k tomu, aby kupce své spíše mohl oklidit, ani ke kupování tehofů, jak bylo zvykem u Krause a Sachslu. Leč v kázání pana faráře byla přece některá místa, jež při "dobrých vůl" bylo možno potahovat i na Blažeje. Bylo potřeba jen jiskru hodit, zmínku učiniti a již šlo to po městečku jako po truhách. Blažej nebyl po městě oliben, a tak každý uvěřil rád, že velebný pán měl namířeno na něho. První poznámka, jež vyšla z kruhu samých besedářů, nedala na sebe dlouho čekati a vykonala svou povinnost. "Dostal těch Blažejček svůj díl vedle těch židů," těšil se kterýs dobrý soused. "Bylo mu asi v kostele horko," přidával jiný. "Velebný pán přes celé kázání oči s něho nespustil." "Však také sotva že bylo po kázání, pelášil z kostela, jakoby mu byl nad hlavou zapálil." "A dejte si svatý pokoj!" ozval se jiný. "Kdo pak by takhle překrucoval řeči. Já z kázání nevyrozuměl, že by pan farář měl namířeno na Blažeje. To platilo jen na ty lichvářské pijavice. Přecť nebude velebný pán z kazatelny mluvit proti starousedlému sousedu, a k tomu synu purkmištra! A že po něm se díval? Někam dívat se musí —"

...V pondělí hned z rána pospíšil si Sachsl, aby šťastnou náhodou setkal se s Blažejem. "Dostali jsme večera, pane sousede, dostali!" řekl s úlisnou důvěrností, již mysli, že po poslední rozmluvě s kupcem může si již dovolit. Blažej, pamětliv ženina poučení, nesechl Sachslovi na vějíčku, ale uražen se ptal, jakoby o něčem nevěděl: "Co pak jsme dostali? My dva snad —" "Ale, ale, pane sousede!" lichotil se Sachsl. "K čemu pak zapírat, když o tom celé městečko mluví? A pravda, ne všichni to schvalují. Říkají: dobře na ně, na židy, ale pana Jarolínka přece mohl pan farář vynechat." "To že říkáš?" vyhrkl Blažej. "Im, všichni také ne," pofoukne zasmál se Sachsl, vida, že již Jarolínka zlákal. "Některý by nás všechny tři na lžiči vody utopil. Ale to je jen tak lidská zášť a závist, a víme dobře, odkud to vychází!" Blažej si všiml, jak Sachsl mávl rukou k Besedě, ale stávil se, jakoby toho ani nepozoroval. "A co? Necháme my to takhle?" dorážel Sachsl, jakoby neviděl kupecovu chladnost a netečnost. "Dáme my se takto veřejně ostouzet a špinit? Neplatíme pořádně své daně, aby se nás úřady zastaly?" Blažejovi dělalo se kyselo i horko v ústech, ale přece nechtěl státi se otevřeně spojencem Sachslu, jehož do nedávna sotva kdy uznal za hodna pohledu. "Já to tak nenechám," hrozil Sachsl. "A kdybych měl jíti až do Vídně k samému císaři pánu." "Nu, jděte si třebaš až do té Vídně! Já nepůjdu nikam, protože nemám proč. Co je mi po babských klepech?" "Vida, vida!" dráždil ho Sachsl špičatě, nedávaje se odstrašiti vynucenou chladností a lhostejností, pod níž poeifoval špatné tlumený vztek. "Já jsem jen chudý židák, celé své jmění bych do ranečku složil, ale prstem po sobě ukazovat a plivat to nedám. A tuhle pan Blažej Jarolínek, přece

...když se byla již vše dozvěděla. "Pěkně bych byla všecko klidně vyslechla, šla pak pěkně se soustředí, kývala hlavou a říkala byh; svatá pravda, všecko, co velebný pán kázal! — Nikdo by si ani netroufal myslet také na tebe, a všecko bylo by zůstalo jen na těch dvou!" Blažej vyvalil na ženu udivené oči. Bylo patrné, že v tom okamžiku ji obdivuje a sebe obviňuje, proč že jeho to nenapadlo. Však tím uznáním také hned smířil svou polovici a paní Tereza, zanechavši zbytečného již kázání, obrátila se s celým svým vztekem proti Václavovi. Kdežto Blažej počal se již uklidňovati, jí začala se celá věc v hlavě rozkládat. "A prosím tě, slovože boží," vybuchla trpce na muže. "Jak my k tomuhle přijdeme, abychom byli před celým městem zlostnější? Ale to všecko spískal jen on a zase on, protože ho ta — jen proti nám štvře, aby mezi námi nebylo pokoje! Ale jestli si to ty dáš líbit, já ne — já ne!" "Líbit — nelíbit! Co má člověk dělat? Mám si dobnouti na faráře, když mne ani nejmenoval? Či na koho jiného? Pál města bych musil vypálit, kdybych se chtěl pomstít všem, kdo se mi při kázání do očí smál." "Ale tak mi jen řekni, co jsme kdy zlého udělali," rozčilovala se stále více paní Tereza, "aby se po nás smílo prstem ukazovat?" "Slyšela's přece? Prodáváme kořalku — otravujeme lid!" "A tatínek ji neprodával? Na něho to nepadlo?" "Ani hlavy nezvedl po kazatelně a když po kostele se lidé rozházeli, hleděl se mi vyhnouti pohledem —"

první měšťan v Letňanech — No, opatruj pán bůh! Každý jak sám etí rozumí!" (Pokračování.)

Nastuzení možno leheč se zba-viti a bolestí v krku a na prsou brzy pomínou, natřeme-li se něko-likráte a důkladně "Pain Expel-ler-em", a sice dle návodu, obsa-ženého v brožuře, jež připojena k láhvi. Tento prostředek možno obdržeti v každé lékárně po 25c láhev. Nutno však při nákupu dáti pozor, zda kartou a láhev o-patřena jest ochrannou známku kotva.

Minite-li koupit Mluvicí stroj neb rekordy, ušetřte peníze, když si dopíšete o cenníky a seznamy rekordů. Mluvicí stroje a rekordy zasílám vyplačené. České re-kordy vždy, když vyjdou nové, mám na skladě.

Hudební nástroje do chova, housle, kon-certiny, harmoniky a jiné za velmi levné ceny. České hudebníky pro piano. Těmto odpovídám za správné vyřízení objedná-vky. Za každý nástroj, a mne koupoucí, ručím, že má tu cenu, za kterou byl kou-pen.

JOSEF JIRAN,
vyrobitel a obchodník s hudební-mi nástroji a hudebninami. 1333 záp. 18. ul. Chicago, Ill. 11-13

Dr. Arnošt Capek,
..... vídeňský lékař.....
+ se šestiletou praxí co hospitant +
+ na vídeňských klinikách, co sekun- +
+ dár v zemské porodnici v Brně +
+ co asistent chirurgického oddělení +
+ zemské nemocnice pro Bosnu a +
+ Hercegovinu. +
+ Úřadovna v č. 1411 So. 10th Str. +
+ OMAHA — NEBRASKA. +
+ Hlavní zřetel věnuji operacím a +
+ dětským jakož i ženským nemocem. +
+ Phone — Tyler 1725. 21-tf +
+ + + + + + + + + + + + +

Severovy Léky počínají již třicátý rok své užitečnosti.

Nejlepší rada

jakou možno dáti každému, koho sužuje kašel, zánět průdušek, chraptivost, neb jiná choroba plic a hrdla jest, aby volil a užíval lék, o němž je známo, že pomohl pánym," píše paní Kateřina Komendová, box 317, Everson, Pa. "Náš chlapec byl delší čas trápen strašným kašlem. Zkoušela jsem různé prostředky, leč bezvýsled-ně. Konečně počala jsem mu dávat

Severův Balsám pro plíce.

Cítkoval obdivuhodně. Brzy nebezpečné příznaky zmizely, dýchání stávalo se lehčím a kašel ustal. — Podobně náš sou- sed marně hledal pomoc od zhubného kašle a trápno pliení choroby až jsem mu poradila tento Balsám. Ve třech dnech vysluhjel kašel přestal nadobro. Na můj dotaz po jeho zdra- ví, odpověděl: "Kaž bych se byl dověděl o tomto výtečném léku dříve."

Balsam pro plíce a jiné Severovy Léky obdržíte v lékárnách. Původní obal ukazuje připojené vyobrazení. Nebojte nápodobení.

Severův Olej sv. Gotharda.

vybítí hláv i západí bolesti v zádech, bolesti v kloubech, bolesti ve svalch, zánět a otok, stuhlost a ochromení, revmatism a neuralgii.

Severův Životní balsám.

pro osoby oslablé, staré a nedužné, upracované matky a blábolní dívky. Napravuje oslabivnost a odstraňuje škupu.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA